

A Pécsi Ítéltábla a személyesen eljáró **felperes neve** címe felperesnek - a dr. Gulyás Adrienn pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes neve** címe alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Tolna Megyei Bíróságon indított perében a 2012. március 9. napján kelt 16.P.20.041/2012/5. számú ítélet ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díját az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2009. augusztus 2. napján az alperes egy 9 cm pengehosszúságú zsebkéssel a felperest mellkason szúrta, akinél ennek következtében közvetlen életveszélyt okozó mellűri vérzés és légmell alakult ki. A műtéti beavatkozás során a felperes jobb oldali VII. bordáját eltávolították, a bordaközi ideget kiírtották. A felperes 2009. augusztus 13. napjáig kórházi kezelés alatt állt, a sérülések tényleges gyógytartama 6-8 hét volt.

A T Bíróság a 2010. december 17. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett B.69/2010/16. számú ítéletével az alperest testi sértés bűntette miatt - végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett - pénzbüntetésre ítélte.

A felperes keresetében arra hivatkozással kérte az alperest 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és járulékai megfizetésére kérte kötelezni, hogy a bűncselekménnyel okozott sérülés súlyos egészségromlást, maradandó

fogyatékossgot eredményezett, munkavégző képességét és életmódját hátrányosan befolyásolta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 500.000 forint nem vagyoni kártérítés, és ennek 2009. augusztus 2. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes ugyan az őt ért hátrány mértékét - felhívás és a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetés ellenére - sem tanúvallomásokkal, sem igazságügyi orvosszakértői véleménnyel nem bizonyította, azonban a büntető iratokban rögzített sérülések életveszélyes jellegére és a felperesnél kialakult maradandó fogyatékossga figyelemmel további bizonyítás nélkül is megállapítható, hogy az őt ért sérelmek ellensúlyozásaként nem vagyoni kártérítésre tarthat igényt. Ennek összegét az elsőfokú bíróság a káridőponti ár- és értékviszonyok alapján, az eset összes körülményét mérlegelve 500.000 forintban állapította meg.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és elsődlegesen a kereset elutasítása, másodlagosan a nem vagyoni kártérítés összegének leszállítása érdekében az alperes fellebbezett. Fellebbezésében kifejtette, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek annak ellenére nem tett eleget, hogy ennek szükségességéről, illetőleg a lehetséges bizonyítási eszközökről az elsőfokú bíróság őt több alkalommal is tájékoztatta. Saját előadása szerint sérülése után mindössze tizenkét napot töltött kórházban, három alkalommal ment vissza kontrollra, orvosi kezelés alatt jelenleg sem áll, gyógyszert nem szed. Mindebből arra lehet következtetni, hogy sérülése nem volt súlyos, korábbi életvitelének hátrányos megváltozását pedig a perben nem bizonyította.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésekkel, és a keresetnek kisebb részben helyt adó érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság.

A folyamatban volt büntetőeljárás adatai alapján megállapítható, hogy az alperes bűncselekményt is megvalósító, jogellenes és felróható magatartása következtében sérült a felperesnek a Ptk.76.§-ában biztosított testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga, amely a Ptk.84.§-a (1) bekezdésének e) pontjából következően a Ptk.355.§-ának (4) bekezdése szerinti nem vagyoni kártérítés alapja. Arra helyesen utalt az alperes fellebbezésében, hogy a személyiségi jogsértés szükségképpen nem váltja ki a nem vagyoni kártérítés fizetésének következményét. Ehhez további feltételként szükség van a jogsértés által előidézett olyan hátrányok bekövetkezésére, amelyek pénzbeli szolgáltatás nyújtásával ellensúlyozhatók. A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet a fellebbezőnek azzal az álláspontjával, hogy a felperes esetében a nem vagyoni kártérítést megalapozó hátrányok részben sem állapíthatók meg. Nem vitás, hogy a felperes az igazságügyi

orvosszakértői vizsgálatról annak ellenére maradt távol, hogy az elsőfokú bíróság a 2011. április 13. napján megtartott tárgyaláson részletesen és kimerítően tájékoztatta a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről, tanúk kihallgatását pedig - ugyancsak az elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére - nem kérte. A büntetőiratokból azonban megállapítható volt, hogy az alperes magatartása következtében a felperes közvetlen életveszélyes sérüléseket szenvedett el, életét csak a szakszerű orvosi segítség mentette meg. A műtét során a jobb mellkasfal VII. bordáját eltávolították, a bordaközi ideget kiírtották, amely az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint maradandó fogyatékoságot eredményezett. A műtétet követően a felperes közel kétheti időtartamban kórházi kezelésre szorult, sérüléseinek gyógytartama ezt meghaladó, mintegy 6-8 hét volt. Mindezen igazolható hátrányok alapján az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét alaposnak találta, és a káridőponti ár- és értékviszonyok alapján a sérelmek kiegyensúlyozásához szükséges összeget is helytállóan állapította meg. Érdemben helyes határozatát ezért a másodfokú bíróság a Pp.256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.253.§-ának (2) bekezdése és 254.§-ának (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, a felperesnek azonban a másodfokú eljárásban a Pp.75.§-ának (1)-(3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel. Az alperes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

A másodfokú bíróság a Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján határozott az alperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjának viseléséről.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján került sor.

Pécs, 2012. november 9.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró